VOLUME 56. SEPTEMBER 1, 1964 No. 16. szám — 1964 szeptember 1

Evangéliumi Hirnök

GOSPEL MESSENGER

JÉZUS mondá: "De előbb hirdettetnie kell az evangéliumnak minden pogány népek között." (Márk 13:10.)

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America
Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja

Kiválasztott és elhivott

(Csopják A. költői hagyatékából)

Romlott volt énbennem minden,
meg is haltam bűneimben!
Átok borult a valómra,
Kárhozatra voltam adva.
Kárhozatra, rettenetes!
Gondolatnak is szőrnyű ez!

Ámde jött egy szózat keggyel,
S így szólt hozzám: "Ember kelj fel,
Kelj fel gyorsan a halálból!
Jöjj ki bűnöd nyomorából!"
Nagy, hatalmas, erőteljes,
Mégis kedves szózat volt ez!

Felébredtem hívásától,
Nem a magam hatalmától,
Tudom kinek szava hangzott;
Aki üdvre kiválasztott,
Örök életet nyujtott ingyen,

El is hívott erre engem.
S mert a bűnnek rut fulánkja
Lelkem össze-vissza marta,
Ő eljött és meggyógyított,
Bűnömből megigazított.
És most készen tart az üdvre,
Oltalmazva, áldva, védve.

Mindezt tudva mondjad lelkem,
Milyen érzet lakjék bennem?
Hála, hála, örök hála,
Bemerülök irgalmába,
Élek az én Megmentőmnek,
Megváltómnak, Istenemnek!

Olvasd!

Terjeszd!

Szerezz új előfizetőket

az EVANGÉLIUMI HIRNÖK-nek!!

—o—

A háborgó tenger

(Máté 8:23—27.)

A vihartól felkorbácsolt tengerre vezet minket ezen történeti elbeszélés. Szinte hallani véljük a szélvész morajját, mely iszonyú erejével felforgatja a vizek mélyét; hallani véljük a rettentő zúgás zaját. Látjuk a villámot, mely a koromsötétséget pillanatra vakító fénybe öltözteti, s a hullámok ormaira fénykoronát helyez, melyek mint a hegyek, szüntelenül váltakozva emelkednek.

Egy magányos hajó leng a hullámok között; most a tajtékzó magasba emeli, majd ismét mintegy megsemmisítve a a sötét mélységbe sülyed alá. A hajóban levők, a legfenyegetőbb veszély és rettegés borzalmaival vannak eltelve.

Alig képesek a törékeny járművet kormányozni; a végveszély oly közel látszik hozzájuk, hogy annak érzete mindnyájok arcán visszatükröződik. A félelem miatt az arcuk elszintelenedett. Csak egy látszik nyugodtnak köztük a természet háborgása alatt: a Mester. Ő nem fél semmitől; nyugodtan alszik, míg a tenger dühöng, s a vihar tombol; és amidőn a nyugodtan alvót a kétségbeesett tanítványok felköltötték, akkor sem bántja Őt a veszedelem közelléte, hanem így szól hozzájok: "Mit féltek oh kicsinyhitüek?" Ekkor felkelvén megdorgálja a szelet és tengert és lett nagy csendesség. Mint szófogadó eb meghunyászodva lapul az ő mestere lábai elé. Ő egy szóval lecsendesítette a dühöngő hullámokat.

A tanítványok bámulatukban így kiáltottak fel: "Kicsoda ez, hogy mind a szelek, mind a tenger engednek néki?"

Ezen borzalmat keltő képletből sok tanulságot vonhatunk le. Az ember is hánykódik, mint a tengeren járó hajó, ide s tova az élet tengerén. A sors viharai borzadállyal töltik el.

Nehézségek, mint óriási hegyek tornyosulnak fel előtte, a félelem még a lélekzetét is megneheziti, nem bír egyhamar szóhoz jutni.

Mindezen rettegések, izgatottság között Üdvözitőnk szellemében áll elöttünk eme szózat: "Mit félsz kicsinyhitü?" Boldog az, kinek lelkében az Urnak eme szavára lecsendesül a vihar, mint a Tibériás tengeren, midőn az Ur csodahatású szavával megfenyegette. A belső nyugtalanság nagyobb, mint a külső, keblünk viharа rettenetesebb, mint az élet külviharai. Az Ő szavára elnémul bensőnkben is a vihar s indulataink tornyosuló hullámai elsímulnak!

Ha mi az élet viharai között küzdünk, fordítsuk figyelmünket Istenre, ki mindenütt közel van hozzánk és gondot visel reánk.

Az élet viharában is Ő kormányoz, ahol vész fenyeget. Az élet küzdelmes tengerén előforduló bajokban a hozzá folyamodókat meghallgatja. Megfenyíti a szélvészt és a tengert és lecsendesül a vihar, mely körülöttünk felkelt, megszűnik hánykódni; és az isteni béke az Ő közelléténeк dicssugaraiban mosolyog felénk.

—o—

Igen, Ő mindenütt közel van, világot gyújt a sötétben, örömöt szerez a benne bízók szivében. Igy tehát nincs miért bánkódnunk, félnünk és keseregnünk, mert ha Isten velünk, ki lehet ellenünk?

J. S. Faze —
ny. lelkipásztor

MOLNÁR ANTAL

testvérünk a detroiti gyül. lelkipásztora beteg. Egy hétig korházban vizsgálaton volt. most otthon van, de orvosi kezelés alatt. Kérjük testvéreinket, imában hozzuk az Ur elé Őt és a gyülekezetet.

(Szerk.)

TITKÁRI JELENTÉS

(Folytatás a mult számból)

STATISZTIKAI RÉSZLET:

Az Egyesült Államokban a Római Egyház 44,874.000 tagot számlál, a növekedés 2, 3, százalék volt a mult évben. A protestánsok 64,930.000 tagot tartanak nyilván. A mult évben csak 8 százalék volt a szaporodás, ami arra kell, hogy serkentsen bennünket, hogy többet kell tegyünk az Ur országának építéséért. Drága testvéreim; ne adjuk ezt a világot át az ördögnek. Sok jó és hasznos tennivaló van itten még és keressük azokat. A mi Istenünk egy élő Isten. Ábrahám a hívők attya legyen a mi hitünk mintaképe. Égjen szivünkben Gswiet mondása: "Legyen hitetek Istenben!" Nem régen azt hallottam, hogy naponta 133 ezerrel szaporodik a világ. Igy a munkaföld növekszik és mindég lesz kinek prédikálni az evangéliumot.

A FAJI KÉRDÉS:

Ugy néz ki, hogy a faji gyűlölet még nem állt meg, mert újabb és újabb lázadások voltak és vannak több helyen. Mi mint baptisták, szomorodott szívvel nézzük ezt, mert Isten egy vérből teremtette az emberiséget és mégis gyűlöli egymást. (Vajon a holdban milyen színü embereket találnak majd 1969-ben, ha odaérnek vagy az oroszok, vagy az amerikaiak, mert hát erre az időre határozták az odamenetelt mind a két oldalon.) Az úri imában azt mondjuk: "Jöjjön el a te országod." E sorok írója azt kérdezi: Miért késel hű Urunk? Viszont Jézus azt mondja: "Mert ugy szerette Isten e világot, hogy egyetlen Fiát áldozta ezért."

Testvéreim, ne szünjünk meg imádkozni és kérni Istent arra, hogy országa jöjjön el és uralma töltse be az emberi sziveket.

SZÖVETSÉGÜNK ANYAGI HELYZETE:

Erről a pontról a vagyonügyi bizotság fog általános tájékoztatást adni.

IRODALMUNK:

Mint mindég, nagy nehézséggel küzd, amelyről szintén fogunk jelentést hallani. Itten csak annyit, hogy támogassuk ezt jobban, mert Szövetségünk ezzel áll, vagy esik.

SZERETETT MENHÁZUNKRÓL:

Mikor e sorokat írtam, még nem hallottam arról, hogy a 50,000 dolláros adósságunk ki lett-e fizetve. De a határozatunk az volt floridai gyűlésünkön, hogy ebben az évben elégetjük az adóssági kötvényünket. S ha ez igy van, minden erőnkből dícsérnünk kell az Urat és Sámuellel mondani: "Mindeddig segítségünk volt nékünk az Ur!" Minden elért eredményért legyen áldott az Ur!

S áldja meg Ő a nemesszivü adakozókat a bizotsággal együtt és vezesse őket tovább. Ha csak rajtam állna, ezen a konvención semmi mást nem tennék, mint fokoznám ünnepélyünk hangulatát az elért nagy sikerért. Valakinek nagy kő esett le szivéről. S ez a valaki nem más, mint Vér testvér. Sokszor kértem imában az Urat, hogy ez sikerüljön s a kishitűek félelme elsímuljon és a roszindulatú vádaskodóktól megszabaduljunk. Sohase lesz ez kifizetve, — mondották ők.

Hálásak vagyunk az Urnak amiért megsegített. Dicsőség, dicsőség Neki érte! S mondjuk rá mindnyájan: AMMEN!!!

A depressziós években nagyon összefort a menház Szövetségünkkel és mi hálásak vagyunk azért, hogy rászorult testvéreinken segíteni tudtunk. Jelenleg Kurtz testvéreink állanak ennek az otthonnak az élén. Imádkozzunk értük, hogy továbbra is végezhessék nemes munkájukat. Itt említjük meg a chaplen munkát is, melyet Rev. Petre Gábor testvér végez. Áldja meg Urunk őt is nemes szolgálatában tovább.

AJÁNLATAIM A JÖVŐRE VONATKOZÓAN:

1. Platformot kellene kidolgozni minden 5 évben és ezt az igazgató testvérrel átvinni cselekvésbe.

2. Az elnökválasztásban a programot először a konvenció fölállítja és "Platform"-nak nevezi, s a jelölt (megválasztott) ennek a Platformnak keretében dolgozna és nem saját gondolatát használná csupán. Azután nagyon szeretném kihangsulyozni az ünnep vagy vasárap megszentelését ugy gyülekezeteinknél, mint a menháznál is.

Mi egy keresztyén csoport vagyunk és vajjon látja-e bennünk a világ Krisztust? Látja-e Szövetségünk által föntartott intézetünkben? Vagy eladjuk Jézust ennek a világnak? A takarékoskodás nem jelent fösvénységet. Erre nekünk törekednünk kell.

A parancs ez: "Semmi dolgot ne tégy, se te, se senki, aki a te kapuidon belől van." Vasárnapból a világ csinál vásárnapot. De ne tegyük ezt mi. A régi puritánok nem is főztek vasárnap s csodálatos, hogy mégis meg volt a mindennapi kenyerük.

Aztán mivel mindég kevesebben vagyunk, némi változtatást kellene alkalmaznunk Szövetségünkben. 1. A vagyonügyi bizottságot egyesíteni kellene a menház bizottságával. 2. Ugyanezt kellene tenni az irodalmi és misszió bizottsággal. Ezt a változtatást meg kellene tenni most és a választásoknál már igy alkalmazkodni.

Többen tartoznak két bizottságba is. Én kérném a Konvenció delegátusait és a kedves elnök testvért, hogy erre vennénk időt és megtárgyalnánk. Az ebéd utáni szünidő alatt össze kellene üljenek a bizottságok elnökei ezt megbeszélni, mert nagyon fontos a jövőre nézve. A parlamentális szabályokat is meg kellene nézni. Valahogyan több időt kellene vegyünk, hogy símábban tudnánk dolgokat elintézni.

ÜDVÖZLŐ SZAVAINK:

Szeretettel üdvözöljük a NŐI SZÖVETSÉGET 50 éves jubiláló ünnepélyük alkalmával. Kérjük az Urat, hogy mint a multban, úgy a jövőben se feledkezzenek sok jócselekedet gyakorlásáról. Menházunk is 40-ik évfordulóját ünnepli. Szeretettel üdvözöljük menházunkat is. Gratulálunk azoknak az ifjainknak, akik egyetemekről kerülnek ki mind több tudás és képzettséggel. Kérem testvéreimet, ha kell segítsük az ilyeneket, vagyis a tudás után vágyakozókat.

ZÁRÓ SZAVAIM:

Én hiszek az újjászületésben. Hiszek az isteni választásban és elhívatásban. Egy napon Jézus is elválaszt bennünket egymástól s jobb és balkeze felől állít bennünket. Hiszem, hogy az üdvösség hit által kegyelemben van és nem cselekedetekből, hogy senki ne kérkedjék, — mondja az apostól. Vallom azt, hogy a hívőnek különböznie kell a világtól, mert áron lett megvásárolva, de nem aranyon vagy ezüstön, hanem a Báránynak drága vérén. Ammen.

Drága testvéreim: Titkársági időm lejárt az Ur segítsége folytán. Hogy jól végeztem-e munkámat vagy nem, azt a Testvérek állapítsák meg. Szivem mélyéből mondok köszönetet azoknak, akik imáikkal támogattak felelősségteljes munkámban. A jövőt illetőleg pedig, semilyen tisztség után nem vágyakozom. Szeretnék egy kicsit pihenni. A jó Isten áldja meg a Konvenciót és minden egyént Szövetségünk területén. Ammen. Rev. Vér F.

Mindenkihez

Megismételjük azon gyakori kérelmünket, hogy munkatársaink, a gyülekezeti hirek beszámolói, vagy bármilyen néven irt cikkek és tudósítások beküldői, küldeményüket kizárólag a

s z e r k e s z t ő címére küldjék.

A nyomdába, vagy a lap kezelőihez küldött cikkekért és tudósításokért felelősséget nem vállalhatunk!

BESZÁMOLÓ AZ ARGENTINAI MISSZIÓI MUNKÁRÓL

(Folytatás)

Urunk gazdag áldását élveztük még a karácsonyi, husvéti a pünkösdi ünnepekben is. Minden áldásért legyen dicsőség az Isten szent nevének.

Mivel testvéreink messze laknak a gyülekezettől, vasárnap délelőtt nem jöhetnek össze istentiszteletre, azért megszerveztük az önkéntes imakört f.é. január 18-án. Azóta minden vasárnap délelőtt 9 órai kezdettel otthon imádkozunk a megadott célért. Kezdetben az önkéntes imakörhöz csatlakozott 10 család és 6 személy. Azóta ez a szám mindig növekszik, hála az Urnak, ma már 15 család és 10 egyén tartozik az önkéntes imakörhöz. Igazi öröm számomra amikor hallom, a testvéreket beszélni közös imánk áldásairól.

Március 21-én feleségemmel először kerestünk fel egy magyar települést, ami a fővárostól lehet 50 km-re. Ez a kolónia 15—20 családból áll, akik 1956 évben menekültek Magyarországról. Leginkább iparosok és gyári munkások, de van közöttük olyan is, aki otthon a minisztériumban dolgozott, mint hivatalnok. A családokban, akiknél voltunk, mindenütt kedvesen fogadtak bennünket. Az ő mondásuk szerint előttünk még egy vallásfelekezet pásztora sem kereste fel őket. Adtam nekik olvasni valót, az "Uj élet" c. lapot és megkérdeztem tőlük: szeretnének-e ilyen tartalmú lapokat olvasni? Ők igennel válaszoltak, sőt kértek is, hogy küldjek nekik mentől több olvasni valót. Mivel itt Buenos Aires-ben nem lehet magyar bibliákat, sem újtestamentumokat venni, kérem Szövetségünket, küldjenek magyar bibliákat és újtestamentomokat, mert nagy szükségünk van rá. Kérem küldjenek énekes könyveket is, mert hallgatóinknak nem tudunk énekes könyvet adni mivel nincs belőle elegendő.

Gyülekezetünk nevében és nevemben hálás köszönetet mondok a kedves testvéreknek a mult évben rendszeressen küldött "Evangéliumi Hirnök"-ért és a Bibliamagyarázó-ért, melyekből mindég sok jó lelkitáplálékot kapunk.

Szükségünk volna még többre, azért megkérem a kedves Testvéreket, ha módjukban áll küldjenek az E.H.-ből is 5 példánnyal többet és a Bibliamagyarázóból is 5 példánnyal többet.

K. H. Faulkner testvéreknek Philadelphia, hálásan köszönöm ez úttal is a küldött bibliákat, amiket már szét is osztottam.

Kedves Vér Ferenc testvérňek és testvérnőnek a gyülekezet nevében és nevemben ez alkalommal is hálásan köszönöm a mult évben küldött 200 dollárt az imaház javítására. Kedves családommal együtt is hálás köszönetet mondok a kedves Vér testvérnek és testvérnőnek a karácsonyi ajándékért és kedves leveleiért. Higyje el kedves Vér testvér, hogy kedves levelei a mi lelkünk számára mindég gyógyir volt.

A bridgeporti gyülekezet nőegyletének is kedves családommal ezúttal is szívből köszönöm karácsonyi ajándékukat.

Köszönetet mondok mindazoknak, akik kedves levelükkel felkerestek bennünket. Köszönetet mondok mindazoknak, akik imádkoztak értünk és az itteni lelki munka előhaladásáért.

Végül pedig köszönetet mondunk kedves Szövetségünknek irántunk megőrzött bizalmáért. Értünk és az itteni lelki munkáért való imájukért és anyagi támogatásukért, amivel lehetővé tették, hogy zavartalanul végezhetjük magyar népünk között a lelki munkát.

Segítse meg a jó Isten kedves mindnyájukat, hogy békességgel, szeretettel, egy szívvel és lélekkel állhassanak mögöttünk, hogy munkánkat továbbra is zavartalanul végezhessük, amire válalkoztunk a kedves Testvérek kérésére.

Gyülekezetünkkel együtt szeretettel üdvözöljük az összes kedves Testvéreket. Kérjük a kedves Testvéreket továbbra is, imádkozzanak értünk és az itteni lelki munka áldásos előhaladásáért.

A mi Urunk Jézus Krisztus ismét eljövetelének reményében maradtunk szerető testvérük és munkatársuk:
Buenos Aires 1964. junius 13.

Pintér Sándor
és családja

Children If We Bring Rather Than Send Them To Sunday School

WHAT WILL IT MEAN TO THE FUTURE CHARACTER OF OUR CHILDREN IF WE BRING RATHER THAN SEND THEM TO SUNDAY-SCHOOL.

This article was prepared and presented at the Hungarian Baptist Sunday-School Conference by the Rev. William B. Molnár.

We are all concerned with the character of our children. It is too bad that many parents are more concerned with the FUTURE character than the present character of their children. They forget that character is not something children will get in the future, it is something they are building right from the cradle —in fact before the cradle—. The child's character begins to form and develop in the mother's womb. We are told that a smoking mother's use of tobacco effects her unborn child's health, and certainly health effects the development of character.

Look at a baby in a crib. She is so tiny and so perfectly helpless. The world can make anything out of her. Her parents can teach her any language they choose, English, French, Chinese, Hungarian. She will say the words as her parents say them. She may go to church. She will begin to seek God by the Baptist, Methodist, Congregational, Roman Catholic, Hebrew parthway according to the church to which her parents and companions led her. Yes, we give our children, not only the color of their hair, eyes, skin, shape of face and body, we mold their character. Because our children will do what we teach them by example as well as word, it does make a difference whether we take them or send them to Sunday school.

I. THIS IS A MATTER OF BEING THEIR EXAMPLE.

The Bible tells us that we are to be the children of God. In fact we are told: "You, therefore, must be perfect, as your heavenly Father is perfect". Matth. 5:48 RSV. What does it mean? How can I be like God? God became man in Jesus Christ and came down to earth to show us how to be like He is. He came down to earth to be our Example. I cannot tell a child to follow Jesus, to be like Jesus. He will just say: "What do you mean, dad?" I must show him how to be Christlike, by living a sincere Christian life. This includes studying the Bibile, whorshiping in church, teaching classes of children, singing in the choir if I can, supporting the church with my time, talent, and treasure, carrying a vigorous missionary program for the salvation of mankind all over the world. As I do this things, naturally, regularly, faithfully, my child, in whose eyes I am the greatest person in the world, will do as he sees me do. If I send him off to Sunday-school, or church, while I stay at home in bed, or cut the grass, paint the house, play cards, golf, or go for a ride in my car, I will not contribute to building good character. In fact I may build up in him a resentment for the Sunday school and for what it stands. We cannot do with our children what a certain preacher said to his congregation: "Do as I say, not as I do". We must practice what we preach, especially before our children. You cannot command a child to love God or people. You must show him how. You cannot command your child to be obedient, gracious, good. You must be an example in

(Cont. on page 6.)

EVANGÉLIUMI HIRNÖK
GOSPEL MESSENGER
—o—
Published semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
225 E. 80th St. New York 28, N. Y.

Editor — Szerkesztő:
Rev. PETRE M. ADALBERT
943 Merrill Ave., Lincoln Park 25, Mich.
Z. C. szám. 48146

Entered as second class matter at the Post office of New York, N. Y., under the Act of March 3. 1879. Accepted for mailing at the special rate of postage as provided in Section 1103, Act of October 3, 1917

Subscription fee: $3.00 per year
Előfizetés, címváltozás erre a címre küldendő:
Mr. John Szasz
1619 Edward Ave. N. E. Canton 5, Ohio

A MUNKA ÉS JUTALOM

Ezék. 1:26 — 2:1—7

E néhány vers és a 3-ik rész arról tesz jelentést, hogy az Ur Isten Ezékielt elhívta prófétának az Ő szolgálatára. Nagy munka előtt állott a próféta.

Mi is nagy munkával vagyunk elfoglalva. Hogy mi mit teszünk és mi történik velünk ebben a munkában, éppen olyan fontos mint az, hogy mukálkodásunk alatt lelkek ismerjék meg az Urat személyes megváltójuknak s jöjjenek az Urhoz. Először nekünk kell megértenünk az Ur hivását és küldetését és csak azután mehetünk ki mások után s vezethessük az Ur Jézushoz.

1. "Én küldelek tégedet", szól az Ur Ezékielhez. Tehát küldetésünk van. Parancs alatt vagyunk s nem a magunk hasznát, vagy dicsőségét kell keresnünk, hanem az Isten dicsőségét s embertársaink lelki hasznát és üdvösségét.

Sok keresztyén ember ugy véli, hogy a munkálkodás és tevékenység teljesen tőle függ. Munkálkodik vagy semmit nem tesz az Ur ügyében. Igaz, hogy Isten senkit nem kényszeríthet a munkára, de hadd kérdezzem: Milyen katona az, amely nem engedelmeskedik a parancsnak? Ha nem megyünk, ahova Isten küld és nem engedelmeskedünk az isteni parancsnak, elveszítjük jogunkat és büntetést hozunk magunkra.

2. "Hallják, vagy nem hallják", szól tovább az isteni parancs. Isten senkit nem biztosít sikerrel, de kihangsulyozza, hogy a fontos küldetésünkben elvégezni a reánkbizott munkát. Hogy az emberek milyen álláspontot foglalnak el velünk szemben, nem fontos. Nem szabad elbizakodnunk, ha dicsérnek s nem szabad elcsüggednünk, ha megkritizálnak minket. Kitartásra és engedelmességre hív az Ur. Hivjuk Istenhez azokat, akikkel társalgunk és beszélgetünk. Hívjuk az istentiszteleteinkre, imaóráinkra. Soha ne mondjuk magunknak: Miért hivjuk, ugy sem jőnek el! Ha meghallják hivószavunkat, vagy nem, kötelességünk a hivogatás.

3. A munka jutalma. Az Irás beszél nekünk koronáról, drága jutalmakról, örök életről stb. Az Ur ezeket mind megadja a tulvilági életben az engedelmes gyermekeinek, de Ezékiel próféta jutalma ez volt:

"De mégis megtudják, hogy próféta volt Izráelben".

Ha nem hallgatnak meg minket az emberek s nem fogadják el az isteni meghivó szót, de egyszer majd eszükbe jut, hogy a meghivást hallották, de azt nem fogadták el. Egyesek most kinevetik az istenfélő embert, de majd sirni fognak és dicsérni fogják azokat haláluk után, de akkor már számukra késő lesz minden. Az igazi keresztyén ember e földön és a mennyben .megjutalmaztatik engedelmes munkájáért. Akik most nem engedelmeskednek az Isten hivó szavának, majd egykor megfogják tudni azt, hogy a földi életükben próféta volt közöttük és szavait nem fogadták el.

János apostol az Ur munkásairól azt mondja: "Boldogok lésznek ezután a halottak, akik az Urban halnak meg . . . mert megnyugosznak az ő fáradságaiktól és az ő cselekedeteiknek jutalma követi őket". (Jel. 14:13.)

Munkálkodjunk és cselekedjünk sok jót!

M. B.

—0—

HA VELE EGYÜTT SZENVEDŰNK

Róma 8:17.

Az a szenvedés, melyet az Ur Jézus Krisztus a keresztfán szenvedett, minden emberi megértő és felfogó képességet felülhalad. A római kormány által gyakorolt s keresztfán szenvedett halálbüntetéssel sujtott kárhoztatás a legborzalmasabb büntetés volt.

S a mi Urunkat, az Ur Jézus Krisztust, a zsidó papság és nép "feszitsd meg!" kiáltására a helytartó ezzel büntette. Sokszor mondottam, többször leírtam, hogy ha a zsidó papság és a nép nem lett volna olyan gonosz és kegyetlen, Isten az emberiség megváltására, más módot is találhatott volna. De mivel Ő előre mindentlátó Isten, a próféciáknak pontosan be kellett teljesülni s az Ur Jézus Krisztusnak a keresztfán kellett meghalni az emberiség bűneiért.

De az Ur Jézus Krisztusnak ezenkivül voltak és ma is vannak más természetü szenvedései. Ő nemes lelkében szenvedett, a mikor látta a népet, mely olyan volt, mint a pásztor nélkül való juhok. A vallásoskodása mellett megfelelő lelki táplálék hiánya miatt lelki élete nem fejlődött. Sőt vallása, isteni szolgálata már csak ceremóniák betartásából állott, pedig az Isten törvénye akkor is azt tanította, amit ma tanít: "Szeresd felebarátodat, mint magadat".

Ha összehasonlítjuk az Izráel vallásos életét a mai keresztyének életével, alig. alig találunk különbséget a gyakorlatban. A különbséget csak a vallásos ceremóniákban találjuk. Az életben ma is hasonlítanak a pásztor nélkül élő, a farkasoktól széjjelszórt juhokhoz. A lelki élet nagyon alacsony fokon áll s a lelki erő hiánya miatt képtelenek fontos hivatásuk beteljesítésére. Azért aztán világszerte a keresztyén misszió nem haladhat előre. Ma az emberiség között nagy mértékben nem a keresztyén iratok terjednek szét a nemkeresztyének között, hanem a kommunisták ideológiájának az iratai. 1962-ig e világon a Bibila volt az ugynevezett "Best seller", de ma a marxizmus könyvei a legelterjedtebbek a világon. Kik a felelősök ezért?

A keresztyének, akik ahelyett, hogy együtt Krisztus parancsa értelmében prédikáltatták és prédikálták volna a "szeretetet", egymással civakodtak. Ez fáj Istennek, s ezért szenved ma is a mi Urunk.

Szenved az Ur Jézus Krisztus a lelki tudatlanság és a fejletlen keresztyénség miatt. Mennyire bánkodik a szülő, ha gyermeke beteg és fejlődésében elmarad. Az összes vagyonát is hajlandó feláldozni, csak gyermeke visszakapja egészségét és fejlődésnek induljon testében, lelkében.

Isten a mi mennyei Atyánk sokkal inkább szomorkodik, ha gyermekei lelkileg tudatlanok és fejletlenek maradnak. Milyen sok keresztyén van e világon, kik a keresztyénségnek még az a, b, c-jénél tartanak. Nem olvassák a Bibliát — s ha olvassák is, nem értik; nem imádkoznak naponta s ha imádkoznak is, valamilyen imádságos könyvből az imádság íróját utánozzák. Nem fakad fel lelkükből z Isten iránti hála s nem képesek kérni Istentől azokat a lelki és testi szükségleteket, melyekre feltétlen szükségük van.

Az Isten házába sem járnak rendesen, csak néha-néha s ha el is mennek, nem a lelki szomj hajtja oda, hanem valamilyen érdek. Igy aztán tudatlanok és fejletlenek maradnak keresztyéni életükben. A leg-

többen ilyen rendezetlen és fejletlen lelki állapotban állanak Isten ítélő széke elé, hogy jutalmukat elvegyék. Ezért az állapotért fáj Istennek nemes szive s a mi Urunk szenved.

Ezek az áldatlan lelki állapotok változnának e világon, ha az apostol tanítása szerint Krisztussal a mai keresztyénség tudna szenvedni! Sokszor panaszkodunk a mai világ rendetlen állapota felett; a társadalmi élet keresztyéntelensége felett stb., de elfelejtjük azt a megdönthetetlen igazságot, hogy ugy az egyes emberek, mint a társadalom, sőt az egész világ megjavítása csak akkor lesz lehetséges, ha az olyan keresztyének száma, akik hajlandók szenvedni az Ur Jézus Krisztussal, napról-napra szaporodik az egész világon. Az olyan keresztyének száma, akiknek lelkük fáj azért, hogy sokan a bűnben élnek s kedvesebb nekik e múlandó világ bűnös élvezetei, mint az Isten és az Ő szolgálata.

A Krisztussal való szenvedés az eredményes igehirdetés, bizonyságtétel és a személyes lelki tevékenységnek biztos alapja. Az ember ellene tud állani minden jó hatásnak, csak egynek nem: a szenvedő szeretetnek. Hiába bizonyitod be, hogy a bűn káros s annak rettentő következményei vannak, mégis megteszi. Ha szépen kérleled, valami érdeket sejt. Ha erőszakosan lépsz fel, annál inkább elleneszegül. Ha nevetségessé teszed bűneiért, makacs lesz és elkerül. Adomány, jutalom kevés időre teszi mássá.

A bűn vonzó ereje nagyobb lesz annál. De ha tudják azt, hogy te nem csak szólasz és tanítasz a Biblia alapján megtérése és örökélete ügyében, hanem őszintén szomorkodol is miatta; szenvedsz és imádkozol érte, ennek nem tud ellene állani, mert az lehetetlen.

Ennél a pontnál meg kell említenem, hogy a mai keresztyéneknél az a nagy hiány, hogy kevesen vagyunk olyanok, lelkészek és gyülekezeti tagok, akik nemcsak lelkesednek és áldoznak a keresztyen misszióért, hanem szivükre is veszik a bűnben élő emberek lelki állapotát és romlását, mint az édesanya, aki gyötrődik és imádkozik bűnbe keveredett gyermekéért.

Az Ur Jézus Krisztus azért választotta a kínos keresztet; azért szenvedett kimondhatatlan szenvedéssel, mert az volt az egyedüli mód az emberiség megváltására. Az Ur szenved ma is s a Vele való szenvedés nélkül, Isten országa fel nem épül soha! Szenvedjünk és munkálkodjunk Krisztusért, Krisztussal!

A Krisztusért való szenvedés nemesebbé teszi a lelket — fogékonyabbá mások szenvedéseivel szemben!

Emlékezés Dr. Somogyi Imrére

Dr. Somogyi Imre

70 évvel ezelőtt, 1894 október 13-án Simontornyán született Somogyi Imre, a magyarországi baptizmus egyik kiemelkedő vezéregyénisége, aki szolgálatával kitörölhetetlenül beírta nevét a magyar hívők ezreinek a szívébe. Ugy látjuk, hogy Isten oltárára tett élete a baptizmus történetében is egyre ékesebbé válik. Ez évben 70-ik születésnapja lenne, ha Isten el nem szólította volna közülünk, az Ő kifürkészhetetlen, de mindig bölcs akaratából. Amikor róla emlékezünk, úgy érezzük, hogy mulasztásunkat tesszük jóvá, mert halála óta (Budapest, 1951 szept. 14) csak szórványosan és hézagosan történtek megemlékezések. Az azóta eltelt idő lelki szemeink előtt még élesebben rajzolta ki azt a sokoldalú szolgálatot és fáradhatatlan életet, amit halála lezárt. Ezért ma már inkább megkísérelhetjük dr. Somogyi Imre életét egy szerény összefoglalásban méltatni.

Ez a rövid történelmi távlat is, amelyben életét szemléljük, arra hívja fel figyelmünket, hogy nemcsak a magyarországi baptista missziótörténet egy különlegesen megáldott személyéről van szó, hanem az európai baptizmus egyik jelentős képviselőjéről is.

Egyszerű, római katolikus szülők gyermekeként látta meg a napvilágot. Iskoláit Magyarország különböző városaiban végezte, több megszakítással, sok anyagi nehézség közepette. Tanulmányait később szerzetesrend keretében folytatta Ausztriában. A kispapi reverendát csakhamar az első világháború katonai egyenruhájával cserélte fel. A háború négy esztendejében, mint bátor katona több ütközetben és csatában vett részt. Frontszolgálata után, 1918-ban Gyula város főkapitányává nevezték ki. Politikai fordulat után börtönbe került, ahol egy falusi baptista prédikátor is rabtársa volt. Ennek a szerény testvérnek a bizonyságtételére, akit Koródi Dánielnek neveznek, Somogyi Imre megtért. Somogyi testvért Koródi testvérhez haláláig a legbensőségesebb szeretet fűzte. Börtönéveiről Somogyi testvér úgy emlékszik meg, hogy valóban "Isten kohójába kerültem". Még fogsága alatt Isten oltárára tette írói tehetségét és ekkor és így született meg Emericus. Ez alatt az álnév alatt küldte ki a börtönből szebbnél szebb verseit, bizonyságtételeit, a magyarországi baptisták lapjaiba. Csopják Attila, az akkori szerkesztő nagy szeretettel karolta fel a tehetséges, fiatal hívőt. A megtérés valóban egy életre szóló fordulatot jelentett Somogyi Imre életében, aki a fogságból való kiszabadulása után bátor léptekkel haladt Krisztus követésének útján.

Somogyi testvért Békéscsabán 1922 január 2-án merítette alá Udvarnoki András, az akkori baptista szövetségi elnök. Nemsokára ugyanő avatta fel prédikátorrá a gyulai baptista gyülekezetben. Nem csoda, hogy a város egykori főkapitányát, mint szerény baptista prédikátort tömegek hallgatták. Ebből az időből ered szeretetteljes, baráti kapcsolata báró Apor Vilmossal, az 1945-ben vértanúhalált halt győri római katolikus megyéspüspökkel. Mint gyulai prédikátor gyülekezeti szolgálata mellett tevékeny részt vállalt a baptista közösség sajtójában.

Már 1925-ben a testvériség bizalmából, dr. Gill Everett meghívására az Amerikai Egyesült Államokba ment teológiai tanulmányok folytatására. Két évi ottani tartózkodása idején a louisvillei (Centucky) Baptista Teológiai Szeminárium hallgatója volt. Vakációk idején a kivándorolt magyarok között evangélizációs szolgálatot végzett. (Cleveland, Akron, Chicago, Buffalo, Elyria stb.) Ideiglenes lelkipásztori szolgálatot végzett Cantonban és Detroitban. Azt is tudjuk, hogy mint kiváló szónok és író az akkori amerikai magyar írókhoz és költőkhöz meleg barátság fűzte, amire utalást találunk Petre testvér Somogyi Imréről szóló nekrológjában (Detroiti Ujság). Amerikai tartózkodásával kapcsolatosan, mint érdekességet említjük, amiről Somogyi testvér "A Kürt"-ben emlékezett meg, hogy Los Angelesben (Cal.) ő végezte az első alámerítést, amikor a bemerítő és bemerí-

tett is magyar volt.

Bár nagy szeretettel munkálkodott az amerikai magyarság körében, az őt kiküldő közösség iránt érzett felelősségtől indíttatva, az amerikai meghívásokat sorra visszamondta és 1927-ben elfogadta a budapesti Nap-utcai gyülekezet meghívását. A teológiai doktori oklevéllel (D.D.) táskájában hazatért, és 1927 október 9-én a Nap-utcai gyülekezet prédikátorává fogadta. Itt munkálkodott egészen haláláig. Somogyi testvért azonban nemcsak a Nap-utcai gyülekezet vallotta magáénak, hanem az egész ország testvérisége is, akiknek bizalmából többször volt országos elnök és alelnök. 1939-től haláláig volt a Magyarországi Baptista közösség vezetője. Ezalatt az idő alatt, a legválságosabb körülmények közepette is, Istentől nyert bölcseséggel, Mózesként kormányozta a közösség hajóját.

A két világháború közötti időben tollal és élőszóval sokat küzdött a lenézett, szektának tartott és sokszor üldözött baptista közösség védelmében. (Lásd "A szektakérdés" című könyvét). Amikor erre lehetőség nyílt, a baptista felekezetnek a többi egyházzal való egyenjogusításáért szállt síkra. Vitathatatlan érdemeket szerzett a baptista közösség egyenjogúsítását biztosító törvénycikk előkészítésében (1947.XXXIII.tc.). Eszményképe Roger Williams volt és jelszava: "Szabad államban szabad egyház".

Feleslegesnek tartjuk az általa viselt tisztségek felsorolását, mert Somogyi Imrét sohasem a tisztségek emelték fel, hanem az ő személye és szolgálata adott tekintélyt annak a hivatalnak, amit magára vállalt. Ebből következik, hogy a többi egyház és a világi hatóságok felé egyaránt tekintéllyel tudta képviselni hitének és lelki közösségének igazságait.

Irodalmi munkásságát számos teológiai, apologetikai, egyháztörténeti könyv megjelenése is bizonyítja. Legjelentősebbek: A hívő költő a Hárfahangok, Oltártűz és Örökmécs című könyvekben szólal meg. Évekig főszerkesztője volt a magyarországi baptisták hivatalos lapjának, a "Békehirnök"-nek. Két baptista lapot alapított és a megszűnésig szerkesztett, az egyik lap "A Kürt" (20 évig), a másik a "Lelki Élet" (5 évig).

Dr. Somogyi Imre lelkipásztori munkája során megnagyobbítva újjáépítette a Nap-utcai imaházat, melynek megnyítása 1930-ban volt. Mindmáig ez a legnagyobb gyülekezet, nyugodtan mondhatjuk baptista templom Budapesten. Nevéhez fűződik a nyári baptista ifjúsági konferenciák megszervezése is (Tahi tábor).

Szolgálata idején a "Sion udvar" prédikátori irodájában a lelkek százai nyertek személyes vigasztalást, tanácsot, útbaigazítást. Az élet számkivetettjei sohasem távoztak innen segítség nélkül.

Igehirdetései megragadóak és lelkesítőek voltak. Hallgatóira nagy hatással volt, mert érezték, hogy személy szerint nekik szól az üzenet. Bibliamagyarázatai nagyon érthetőek, világosak voltak, bármilyen mélyről hozta fel az élet vizét. Szép, költői hangja, stílusa mindig érvényre jutott, ezért mondhatjuk, hogy az élet tiszta vizét csorba nélküli kristálypoharakban szolgálta fel. Rádióprédikációi a lelkek ezreit fordították Isten Igéje felé.

Somogyi testvér temetésén mondotta dr. Kiss Ferenc professzor, hogy vele a magyarországi baptista diplomácia kora szállt sírba. Az azóta eltelt idő szomorúan igazolta ezt a megállapítást. Követői akadnak, de sajnos méltó utóda a mai napig nem. Somogyi Imre hivatalának valóban tekintélyt, métóságot adott. Csak halála után döbbentünk rá, hogy ezeknek a hivataloknak nélküle nincs tekintélyük. Az űr, a fájdalom, amit maga után hagyott, semmit sem csökkent. Vajha az Ur megkönyörülne népe nyomorán és új Somogyi Imrét támasztana hívő közösségünk üdvére és áldására. Talán olvasóink közül valakit már is indít a Lélek, hogy elinduljon ezen a göröngyös, de dicső úton.

K i r á l y F e r e n c

—0—

Dr. Somogyi Imre bibliográfiája:

Prédikációk, elmélkedések, tanulmányok:

Az Isten gondot visel (1928), Szövétnek (1929), Krisztus tanítása (1930), A gyülekezet harmonikus életének és fejlődésének alapfeltételei (1934), Az Ur napja (1935), Krisztust, aki megfeszíttetett! (1942), Égő csipkebokor (1943), Táborhegyi órák (1943), A bemerítés, az Ur vacsorája az Ige fényében (1944), A Biblia (1947), Tudom kinek hittem (1947), Erkölcstan (1947), Elnöki jelentés (1947).

Történelmi és hitvédelmi írások:

A vallásszabadság és a baptisták (1933), A szekta-kérdés (1933), Kossuth Amerikában (1941), Baptista ősök (1944), Állam és egyház (1947), A vallásszabadság Magyarország történetében (1947), Emléklapok I-II. (1948).

Bibliai és társadalmi értekezések:

Jog és kenyér (1925), Keresztyénség és rehabilitáció (1939), A belmisszió, Krisztus királysága.

Verseskönyvek:

Hulló csillagok (1909), Hárfahangok (1926), Oltártűz (1929), Örökmécs (1940).

Szerkesztés, összeállítás:

Naptárak számos évfolyama (Múlt, jelen, jövő. Négy évszak). Ifjúsági albumok (Csillagfény, Örömhír), Versek (Mezei liliomok).

Elbeszélések:

Az élet titkaiból c. sorozatban megjelent tíz füzet (1924-1926). Az élő árnyék I-II, Menekülés a halál torkából, Bodnár Julis tragédiája, A kolduskirály, Az utolsó betyér, A kolostor titka, A szökevény, A puszták réme, Száműzöttek, Bűnbocsánat, , , stb.

CHILDREN IF WE BRING RATHER THAN SEND THEM TO SUNDAY SCHOOL

(Cont. from page 3)

these virtues. You must be a living, waiking, working example every day. Make one slip and you effect the character of your child. You cannot command your child to go to Sunday school too long, you must take him and show him that you too believe in God and in doing His work.

II. TAKING A CHILD RATHER THAN SENDING HIM HELPS TO CREATE A DESIRE FOR SUNDAY SCHOOL.

Desire plays a very important part in our lives. In the Garden of Eden, Eve got a desire for the forbidden fruit. She remembered the concequences if she eats of the fruit. God told her what would happen if she disobeys. But her desire was stronger than even her fear of punishment. She tempted, created a desire, in her husband, and he ate. They both became victims of their desires. This is repeated millions of times all over the world —mostly for the evil. But desire is equally strong when directed in the right channels, even in Sunday school attendance. Create a desire for Sunday school in your child aid you will have difficulty keeping him away. You cannot create a desire by sending him. You create a desire by making your earnest sincere desire contagious. The psalmist compared his desire for the house of God to a thirsty deer's desire for water. Thirst will cause a deer or any animal to risk its life to have the desire for water satisfied. Often hunters will wait at the waterhole because they know that the desire for water will bring the animals there. Do we have such a desire for the House of God? For Sunday school? If we do, and know that our desire can be satisfied by attendance and study, we will go and take our children and cause this same desire to be born in them. If we believe that Church helps in molding better character, we can immediately see what taking our children to Sunday school will do for their character in the present as well as in the future.

III. TAKING A CHILD TO SUNDAY SCHOOL RATHER THAN SENDING HIM WILL HELP TO CREATE A SOCIAL . ENVIRONMENT .WHERE GOOD CHARACTER CAN BE BUILT.

I can imagine what happens in a home where the child is pulled out of bed, dressed, pushed out the door to go to Sunday school. Soon the child will rebel. There will be argument, fight, and Sunday school will become, not a help in character building, but a hinderance. I know of children who were sent to Sunday school but they did not go there. They met delinquent children on the way and did mischief and sin. Later they did not go home when Sunday school should have been over, but the parents did not mind. They had more time to themselves without the children. In this case sending children to Sunday school actually helped to destroy their character. Parents who do not take their children to Sunday school are seldom sincere Christians at home. There is very little or nothing to support at home what the children hear in Sunday school. Christian teaching is lost on them for lack of daily practice in the home. Yet it is in the home where our children must grow and develope not only physically but spiritually and mentally. Christian parents create a home environment where good character can develop.

The home environment places a child into a better social environment on a broader scale. A Christian family will usually associate with other Christian families. I do not mean to imply that our friends must all be Baptists, but they will be almost naturally, Christians. This will create a social environment where our young people will meet young people with Christian background, Christian training, and a better foundation on which to continue to build Christian character even for the future families. I believe that our strongest Christians come from healthy home and social environments. Bad habits are not formed and need not cause trouble later. Christian behaviour becomes easier and more natural because the whole environment, daily experiences, are all Christ centered. It is true that sometimes flowers can grow among thorns but they grow better in a garden well kept and cared for. Good character has been developed in unfavorable environments, but it grows better in good Christian surroundings.

Character buildiug in our children is our most important work. If we fail there, we are failures. It is something we must begin as soon as we decide to have a child. We do it by being worthy examples; by creating a desire for goodness, not for reward, but for goodness sake alone; by making our environment such that good character may develope. This is the work of the home first. The Church may help, but the home is the foundation for good character building. "Train up a child in e way he should go, and when he is old he will not depart from it". Proverbs 22:6. This is character building. A good example of this truth is Moses. How long was he with his mother? Not too long. His early training and good character was revealed when he became forty years old. Or Paul's words to Timothy: "I am reminded of your sincere faith, a faith that dwelt first in your grandmother Lois and your mother Eunice and now, I am sure, dwells in you". II Timothy 1:5 RSV. There we have three generations of character building by word and example. May God bless us parents, grandparents, Sunday school teachers, pastors, with wisdom to help our children to develope Christ-like character and live for the glory of God and the benefit of mankind.

Képünkön bemutatjuk az Evangéliumi Hirnök kedves olvasóinak Rev. Carl és Terézia Faulkner testvéreinket, akik a philadelphiai, (Pa.) zsidó misszióban munkálkodnak.

A "Hebrew Christian Fellowship" központi épülete a Chew úton van. Angol nyelvű munkát végeznek testvéreink, de a magyarokkal is összeköttetésben vannak.

Nővérünk résztvett a közelmultban megtartott naggyűlésünkön, New Brunswick városában s örvendeztünk ottléte felett. Hisszük, hogy egyszer majd eljő az ideje annak is, hogy kedves férjével is megismerkedhetünk, ki a "Fellowship Bulletin"-nak segédszerkesztője.

Imádkozzunk lelki testvéreinkért és a misszióért.

SZERK.

NŐK ROVATA
Rovatvezető: Szerencsy Mária
105 Demott Lane, Somerset, N. J.
Női konf. elnöke: Steg Mária
Alelnök: Szabó Istvánné
Pénztáros: Kurtz Lajosné
Jegyző: Szerencsy Mária

ARANYKORONA

(Elhangzott az A.M.B.Sz. Női Konferenciájának 50 éves jubileuma alkalmával Cleveland, O. Julius 10-én.

Három egymástól különböző koronáról szeretnék említést tenni. A különbség nem annyira minőségükben, mint inkább jelentőségükben van, hiszen minden korona aranyból készült, csak a Krisztus szégyen s gúny koronáját készitették tövisből.

A korona tgy szimbólum és nem emberi találmány, hanem Istennek rendelkezése alapján készült először a választott nép főpapjának, amelyen nem ragyogtak drágakövek, hanem a belevésett írás jelentett nagyon sokat: "Szentség az Urnak" volt olvasható rajta.

Ez azt jelentette, hogy akinek ez a fejére tétetett, az el lett különítve és az Ur szolgálatára lett szentelve.

Amikor ezelőtt 50 esztendővel megalapították a Női konferenciát, azok vitték végbe az alapítási munkát, akik érezték azt, hogy lélekben megmosattak és Jézus által megigazíttattak. amiért is, az:

Az igazság koronája alatt tömörültek és ez alá a korona alá igyekeztek gyüjteni másokat is. Tudták az elinduláskor azt, hogy elhatározásuk jogos és kötelezve is vannak erre azáltal a fogadalom által, melyet tettek akkor, amikor megigazulásuk pecsétje által is elkülönítettek a világtól.

Tudták azt is, hogy Isten sáfárságot bízott rájuk s kezeikbe javakat adott azért, hogy okosan gazdálkodjanak vele. Oh ha össze lehetne most varázsolni az 50 esztendei jó cselekedeteket! Egy hatalmas piramis állana itt előttünk. S vajon hányszor töltené meg ezt a termet azok sokasága, akiknek könnyeiket törölték, testüket felöltöztették, tányérjaikba ételt öntöttek. kezeikbe az élet kenyerét juttatták, vagy iskolák padjai közé segítették őket? És mindég annak a nevében tevékenykedtek, Aki azért született és jött a világra, hogy bizonyságot tegyen az igazságról.

A megigazulás tudata és ennek szimbólikus birtoklása nem elégítette meg őket teljesen. Igy az első döntő lépés után azzal a kérelemmel álltak Isten elé, hogy: áldja meg szervezetüket hosszu élettel.

Jó Istenünk meghallgatta a kérelmet, aminek bizonyságául az:

Életnek koronájával tüntette ki őket. Ezt a szimbólumot hordták fejükön együtt és külön külön is, amely nem csak ékességüket jelentette már, hanem azt is, hogy mint élőknek, életet kell ömlesszenek abba a munkába, amelyet nem magukért, hanem másokért vállaltak magukra. Az élet adta nekik a látóképességet a hiányoknál. Ez dobbantotta össze sziveiket közös érzelembe. Ez segítette őket abban, hogy tiszta kezeiket emeljék Isten felé, és nyujtsák ki mások felé. Igen, életet kértek és kaptak s ezt nem befelé, hanem kifelé élték. Szervezetükben, mint élő anyagban, nem az élő halt meg, hanem ereje megkétszeresedett az isteni intézkedésnek azon az alapján, hogy a jövőben a kor fejlődés következtében, a hit hanyatlásában, a szeretet kihülésében stb. Nagyobb körültekintésre, erősebb kitartásra lesz szükség, ha élők akarnak maradni a sok bűnben megholtak között.

Ennek az életnek a tovább élői vagyunk mi, akik ma ünnepelünk. Célunk nemcsak a továbbélés, hanem az életnek továbbadása is azokhoz, akik utánunk jönnek és ezt az életet nemcsak lemorzsolni akarjuk, hanem jól felhasználni dicsőségére annak, Akitől koronánkat várjuk. Sok erőt nyerünk ebben a tudatban, hogy: Isten nem a megholtaknak, hanem az élőknek Istene.

Igy boldogok is vagyunk, mert a boldogító Isten a mienk. Gazdagok vagyunk, mert a mindenekkel bíró Isten a mienk.

Bölcsen kell végezzük munkánkat, mert a bölcseség forrása a mienk.

Tevékenységre buzdít bennünket az élet, mert Istenünk is dolgozik és én is munkálkodom, — mondja szeretet Mesterünk, akinek példáját követték ők és kövessük mi is.

Kálvin Jánosról örökítette meg a történelem, hogy mivel beteges ember volt, egyik igénye az volt élettársára vonatkozóan, hogy betegápolói tulajdonság is legyen benne. Meg is találta ezt az igényt Stőrder János baptista származású özvegyében. Az Ur rendelése volt az, — mondja tovább a történelem —, hogy Kálvin önmaga számára a legdrágább kincset a baptistáknál találta meg. Élete utolsó éveiben mind gyakrabban kínozták testét erős fájdalmak s erre való utalással arra kérték barátai, hogy vonuljon nyugalomba. Felelete az volt: "Nem lehet, hogy Uram munka nélkül találjon amikor eljön értem". Ilyen szellem vezessen minket is tovább és tartson meg ebben a várakozásban "Mikor a Krisztus a mi életünk megjelen, akkor majd ti is Ővele együtt megjelentek dicsőségben".

A Dicsőség koronáját is megemlítjük meg beszédünk harmadik pontjában:

Magasztaljuk Istent azért, amiért a magát körülvevő dicsőséget megosztotta Fiával és általa velünk is. Dicsőség Urává koronázta Őt, akit mint megdicsőült Urat imádják mennyben és a földön. Oh mennyivel magasztosabb és több volt Ő az embereknél akkor is, amikor itt élt a földön. Ő nem vesztette el az Istentől kapott dicsőséget, hanem visszaszerezte a mienket is. A velünk megosztandó dicsőségnek szimbólumát ígéri Isten annak a koronának adásában, melynek kiválóságát ez a felirat jelenti: "Dicsőség". Jutalmunk bére lesz ez akkor, amikor Krisztus, a mi életünk megjelen és dicsőségre feltámaszt minket és előállít azokkal együtt, akik már elaludtak Őbenne. Akik plántáltak azért, hogy mi öntözzünk. Vetettek és vetünk mi is, hogy közösen arassuk majd munkánk gyümölcsét.

Jutalmat várunk és kapunk, de csak úgy, ha győztesen kerülünk ki a hitnek nehéz harcából. A világ is a győzteseket jutalmazza. Azokat, akik valamilyen formában kitüntették magukat és ugyanakkor jó nevét emelték az országnak, dicsőséget zserezve annak. Dániel azokat látja kitüntetve; akik sokakat az igazságra vezetnek, "fénylenek, mint a csillagok". Péter apostol a Krisztus nyájának legeltetőit látja fejükön a dicsőség hervadhatalan koronájával. Miért hervadhatatlan? Mert nem babérágból, hanem aranyból készült az.

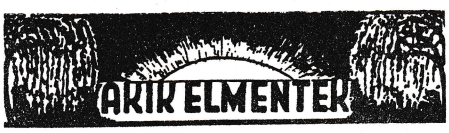
Elődeink nem dolgoztak lelkipásztori minőségben és mi sem. De valamilyen formában legeltették a Főpásztor nyáját és mi is.

Talán akkor, amikor az evangélium hatalmas mezején időztek gyermekeikkel és így mi is.

Vagy amikor így összejöttek és beszéltek egymás közt Jézusról ők, akiknek cselekedeteik tették neveiket állandóvá emlékeinkben.

Maradjanak ők előttünk példaképek tovább és dolgozzunk együtt az: IGAZSÁG, és ÉLET-nek koronája alatt mind addig, amig el nem nyerjük a: DICSŐSÉG HERVADHATATLAN KORONÁJÁT IS.

Molnár Antalné

BRAZILIA

Megszomorodott szívvel közöljük az Evangéliumi Hirnök olvasóival, hogy ifj. Gaál Sándorné nővérünket, született Sólyom Irmát életének 30-ik és boldog házasságának 12-ik évében, 1964 febr. 28-án, hosszú szenvedés után haza hívta az Ur.

Gaál Sándorné

Nővérünk még gyermekkorában elfogadta az Ur Jézust megváltójának és hűséges tagja volt a Sao Paolo-i, Vila Fereira-i baptista gyülekezetnek. Molnár Antal lelkipásztor idejében merítkezett alá és vált tagjává a gyülekezetnek.

Hogy mennyire kedvelt volt Gaál testvérnőnk, azt azi is bizonyítja, hogy még a római katolikus prelátus és az apácák is eljöttek virrasztani és vigasztalni a gyászoló családot.

A virrasztó este a ravatalnál az EMBUI városi lelkipásztor tartott alkalmi beszédet a nagy csoportban egybegyülekezett gyászoló közönségnek.

Temetése február 29-én ment végbe, majdnem az egész EMBUI városka népe kíséretében. A vigasztaló gyászistentiszteleten a helybeli prédikátor és Nagy István Sao Paolo-i prédikátor szolgáltak ez ige alapján: "Boldogok a halottak, akik az Urban halnak meg mostantól fogva. Bizony azt mondja a Lélek, mert megnyugosznak az ő fáradságuktól és az ő cselekedeteik követik őket."

Nővérünk földi életének utolsó perceiben Sólyom Imréné, édesanyja volt vele a kórházban. Egyszercsak megszólalt a beteg s ezt mondotta édesanyjának: "Anyuka, az Ur Jézus itt van és engemet hív. Mehetek Vele, elenged anyuka? A válasz ez volt: "Menj édes gyermekem, megpihenni az Ur Jézussal".

Erre azt válaszolta: "Anyuka, az angyalok itt vannak értem. Menjünk gyorsan, siessünk!"

Ezek voltak utolsó szavai és azután csendesen elaludt.

Nővérünk hosszú betegsége alatt mindig vidám és boldog volt. Készen volt a halálra. Napokon keresztül édesanyját várta akinek karjai között az örökéletre szenderült.

Gyászolja: férje: özv. Gaál Sándor, két kis leánykája: Nilcinha és Edina; kedves szülei: Sólyom Imre és felesége. Testvérei: Lajos, Emma, Imre, Antal, Dani és Róbert.

Az Ur vigasztalja meg a megszomorodott sziveket! Egy jelenvolt